

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra TINE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820235869920/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Noget kunde man gøre for at holde sammen paa Tingene.

— Og Du maa holde Pigerne til, sagde hun.

— Ja, Mo'r, ja.

— Men alting — og pludselig slog Tines Stemme over og det var, som skulde hun hulke — er ogsaa ude af Gænge.

— Ja, ja, min Pige, sagde Madam Bølling sagte, og hun begyndte selv at græde igen, mens hun klappede Datterens Hænder.

... Madam Bølling var gaaet over Gaarden til Ledet.

Træt satte Tine sig paa Blokken ved Skorstenen: De andre talte og hun hørte ikke, de gik om hende og hun sansede dem ikke, for hun havde kun én Tanke, Nætter og Dage blot én Tanke, der skar gennem tusinde:

— Naar de bringer ham blodig — saaret og blodig.

— — —

Da Madam Bølling var ude af Ledet, gik hun hen ad Markvejen. Hun vilde ud til Per Erik's. Det var saa meget klejnt med ham paa det sidste; og ingen fik jo Stunder til at hæge om en syg Stakkel nu.

Men oppe paa Markhøjen saå hun pludselig Bølling, helt oppe paa Kammen, ved Siden af Lars Avlskarl med Ploven.

— Men at Bølling var klavret derop, — Madammen satte næsten i Løb op over Pløjelandet —: Var det et Sted, i Vind og Vejr, for den syge Mand, elendig som han var.

— Bølling, Bølling, raabte Madammen.

Men hun hørte ikke mer — ikke sin egen Røst. For hvert Sekund, mens hun løb op imod Bølling paa Bakken, steg Kanonernes Drøn. Nu naaede hun Toppen.

Som et uhyre Tæppe, gennemboret af Batteriernes